

Understøttelsen til Enkemændenes Børn ligger helt igennem $\frac{1}{3}$ under den til Enkers Børn. Der var i Udvalget Enighed om at forstaa Bestemmelsen „indtil Barnet har fyldt 14 Aar“ saaledes, at Understøttelsen skal ydes i hele det Skolehalvaar, i hvilket 14 Aars Alderen er indtraadt.

Endvidere forstaaer Udvalget de „særlige Omstændigheder“ mellem 14 og 18 Aar saaledes, at Barnets fortsatte Skolegang eller Anbringelse i Lære i Regelen vil fyldestgøre Betingelsen for saadan undtagelsesvis Fortsættelse. Ændringsforslaget Nr. 6 til § 2 har til Hensigt at sikre alle forældrelose Børn, som skønnes at være trængende, samme Ret.

Paa Grund af de stærke Svingninger, som Pengenes Værdi i den senere Tid har været underkastet, foreslaas en Revisionsbestemmelse (Ændringsforslag Nr. 7).

Fra nogle Sider ønskedes det, at Understøttelsen ikke skulde bortfalde ved Indgaaelse af nyt Ægteskab, naar Trangsatte fra Kommunalbestyrelsen kunde præsteres. Da dette Forslag ikke fandt Tilslutning, og der fremkom Forslag om, at Understøttelsen i alle Tilfælde skulde vedvare $\frac{1}{2}$ Aar efter nyt Ægteskabs Indgaaelse, sluttede de, som havde haft videregaaende Ønsker, sig hertil. Imidlertid kunde Ministeren kun tiltræde dette Forslag, hvis hele Udvalget sluttede sig til det, og da dette ikke kunde opnaas, blev Ændringen ikke opretholdt.

Ligeledes blev der fra flere Sider udtalt Ønske om en Konfirmationshjælp paa 180 Kr., hvilket Beløb senere reduceredes til 100 Kr. Da der ikke fra anden Side i Udvalget var Tilslutning hertil, og Ministeren kun kunde modtage Ændringen, naar der var fuld Enighed herom, fastholdtes Ændringen ikke.

Et Mindretal (R. Andersen, Brorsen, N. C. Jensen, Jensen-Sønderup og Hede-gaard) anser den nugældende Lovs Bestemmelser om en for alle gældende fast Trangsrænse med samme Understøttelses-

beløb pr. Barn for den Enke, der har en meget ringe Indtægt, og den Enke, hvis Indtægt ligger tæt op imod den fastsatte Grænse, for mindre tilfredsstillende. Dette Forhold vil ved en Forhøjelse af Trangsrænsen blive endnu mere fremtrædende, og Mindretallet vilde derfor have anset det for ønskeligt, at der ved den her foreslaaede Forandring af den nugældende Lov indføres en saakaldt glidende Skala for saavel Trangsrænsen som Understøttelsernes Størrelse pr. Barn. Som det vil ses af den som Bilag optrykte Skrivelse, har der i Udvalget været stillet Forslag om en Ordning, hvorefter de i Lovforslaget anførte Understøttelser skulde gælde for Enker og Enkemænd, hvis Indkomster er under 1 200 Kr., 1 000 Kr. og 800 Kr. henholdsvis i Stor-København, Købstæderne og Landdistrikterne, og at Understøttelsen nedsættes med 36 Kr. pr. Barn for hver 400 Kr., hvormed Indtægten stiger, indtil henholdsvis 2 400 Kr., 2 200 Kr. og 2 000 Kr.

Udvalgets Flertal har imidlertid ikke kunnet give sin Tilslutning til den saaledes foreslaaede Ordning uden paa Betingelse af, at Understøttelsen pr. Barn blev betydelig forøget udover det i Lovforslaget foreslaaede for de lavere Indtægter. En saadan Forøgelse af Udgifterne har Mindretallet ikke ment at kunne tiltræde, saa meget mindre som det af det før nævnte Bilag fremgaar, at Udgifterne — selv naar man holder sig til Forslagets Understøttelsessatser — vil blive ca. 3 Millioner i Stedet for, som anført i Bemærkningerne til dette, 2 Mill. Kr. eller for Kommunerne og Staten tilsammen ca. 6 Mill. Kr., hvilket er ca. 4,7 Mill. Kr. mere end for Finansaaaret 1918—19, da Statskassens Udgift kun var ca. 650 000 Kr.

Da der i Udvalget er opnaaet Enighed om, at Loven skal forelægges Rigsdagen til Revision senest i Samlingen 1921—22, har Mindretallet ikke ment at burde fastholde det omhandlede Ændringsforslag, men givet sin Tilslutning til de af hele Udvalget foreslaaede Ændringer.